Euroopan unionin neuvosto

Bryssel, 6. marraskuuta 2026
(OR. en)

15388/26

Toimielinten välinen asia:
2025/0580 (CNS)

FISC 391
ECOFIN 1417
MI 1128
SAN 764
UD 318

ILMOITUS

Lähettäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Neuvosto
Asia:	Ehdotus neuvoston direktiiviksi raakatupakkaan, valmistettuun tupakkaan ja tupakanvastikkeisiin sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista (uudelleenlaadittu) – Yleisnäkemys

Valtuuskunnille toimitetaan ohessa puheenjohtajavaltion kompromissiehdotus.

Ehdotus:

NEUVOSTON DIREKTIIVI

raakatupakkaan, valmistettuun tupakkaan ja tupakanvastikkeisiin sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista

(uudelleenlaadittu)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon, noudattaa erityistä

lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston direktiiviin 2011/64/EU[1] on tarpeen tehdä useita muutoksia. Mainittu direktiivi olisi selkeyden vuoksi uudelleenlaadittava.

(2) Tupakkamarkkinat ovat muuttuneet merkittävästi direktiivin 2011/64/EU antamisen jälkeen. Markkinoille on saatettu uusia valmistettua tupakkaa korvaavia tuotteita, jotka sisältävät tupakkaa tai nikotiinia. Tämän vuoksi jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön erilaisia kansallisia toimenpiteitä niiden korvaavien tuotteiden osalta, jotka vääristävät kilpailua ja heikentävät sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa. Yhdenmukaisen ja oikeudenmukaisen verotuksen varmistamiseksi kyseisiin korvaaviin tuotteisiin olisi unionissa sovellettava yhdenmukaistettua valmisteverorakennetta ja yhdenmukaistettuja vähimmäisvalmisteveroja. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltion oikeuteen kieltää tietty tupakkatuoteluokka tai siihen liittyvät tuotteet direktiivin 2014/40/EU[2] 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(2 a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/40/EU 2 artiklan 8 alakohdassa määritellyn suussa käytettäväksi tarkoitetun tupakan markkinoille saattaminen on kielletty kyseisen direktiivin 17 artiklan nojalla. Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan 151 artiklassa, luettuna yhdessä sen liitteessä XV olevan X osan kanssa, myönnetään Ruotsille poikkeus tästä kiellosta ja määrätään, että Ruotsin on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että suussa käytettäväksi tarkoitettua tupakkaa ei saateta muiden jäsenvaltioiden markkinoille.

---

1 Neuvoston direktiivi 2011/64/EU, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2011, valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista (EUVL L 176, 5.7.2011, s. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/64/oj)

2 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/40/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta (EUVL L 127, 29.4.2014, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/40/oj).

(3) On tarpeen varmistaa, että tupakkaa ja tupakanvastikkeita koskevassa unionin verolainsäädännössä varmistetaan jatkossakin sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja samalla Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 168 artiklassa edellytetty ihmisten terveyden korkeatasoinen suojelu ottaen huomioon, että tupakasta ja tupakanvastikkeista voi olla vakavaa haittaa terveydelle, että EU:n syöväntorjuntasuunnitelman[3] tavoitteena on saavuttaa tupakaton Eurooppa ja että unioni on Maailman terveysjärjestön tupakoinnin torjuntaa koskevan puitesopimuksen osapuoli. Tämän kahtalaisen tavoitteen saavuttamiseksi unionin ja jäsenvaltioiden olisi tehostettava toimiaan tupakkatuotteiden laittoman kaupan torjumiseksi, erityisesti tupakkatuotteiden ja tupakanvastikkeiden laittoman tuonnin torjumiseksi kolmansista maista[4]. Uudet tuotteet (sähkösavukkeissa käytettäviksi tarkoitetut nesteet, muu valmistettu tupakka, nikotiinipussit ja muut nikotiinituotteet) ovat yhä suositumpia erityisesti nuorten keskuudessa. Sen lisäksi, että kyseiset tuotteet aiheuttavat kansanterveydellisen riskin, ne voivat myös johtaa tavalliseen tupakointiin.

(4) Yksi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen tavoitteista on ylläpitää taloudellista liittoa, joka ominaisuuksiltaan vastaa sisämarkkinoita ja jossa harjoitetaan tervettä kilpailua. Valmistetun tupakan ja tupakanvastikkeiden alalla tämän tavoitteen toteutuminen edellyttää, ettei jäsenvaltioiden tämän alan tuotteiden kulutukseen kohdistama verotus vääristä kilpailun edellytyksiä eikä estä näiden tuotteiden vapaata liikkuvuutta unionissa.

(5) Valmistettu tupakka ja tupakanvastikkeet olisi määriteltävä tämän direktiivin soveltamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisten tuotteiden määritelmää niiden valmistuksen, esillepanon ja myynnin sääntelemiseksi unionissa.

---

[3] EU:n syöväntorjuntasuunnitelma, COM(2021) 44 final.

[4] Kyproksen osalta ”vihreä linja” liittymisasian pöytäkirjassa nro 10 olevan 2 artiklan mukaisesta järjestelystä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 866/2004 mukaisesti (ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2004/866/2015-08-31)

(6) Valmistetun tupakan ja tupakanvastikkeiden eri lajit, jotka eroavat toisistaan ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan, olisi määriteltävä.

(7) Tupakkakääröjä, jotka yksinkertaisen käsin tapahtuvan käsittelyn jälkeen voidaan polttaa sellaisenaan, olisi pidettävä savukkeina kyseisten tuotteiden verotuksen yhtenäisyyden vuoksi.

(8) Savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu tupakka, muu piippu- ja savuketupakka, vesipiipputupakka ja kuumennettavaksi tarkoitettu tupakka olisi erotettava toisistaan oikeusvarmuuden ja petostentorjunnan parantamiseksi.

(9) Yhdenmukaisen ja oikeudenmukaisen verotuksen varmistamiseksi olisi myös vahvistettava savukkeiden, sikarien ja pikkusikarien, savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan, piippu- ja savuketupakan, vesipiipputupakan ja kuumennettavaksi tarkoitetun tupakan määritelmät sen huomioon ottamiseksi, että tupakkakääröjä, joita niiden pituuden mukaan voidaan pitää kahtena tai useampana savukkeena, pidetään kahtena tai useampana savukkeena. Sikareita ja pikkusikareita, jotka muistuttavat ulkoasultaan savukkeita erityisesti paperipäällysteen vuoksi, olisi kuitenkin pidettävä savukkeina. Piippu- ja savuketupakkaa, joka on monessa suhteessa samanlaista kuin savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu tupakka, pidetään hienoksi leikattuna tupakkana. Tupakkaa, jota voidaan käyttää vesipiipussa, pidetään vesipiipputupakkana. Tupakkaa, jota kuumennetaan tai muutoin aktivoidaan kemiallisella reaktiolla ja joka on tarkoitettu hengitettäväksi sisään ilman polttamista, pidetään kuumennettavana tupakkana. Muuta valmistettua ja ihmisten kulutettavaksi tarkoitettua tupakkaa pidetään muuna valmistettuna tupakkana. Myös tupakanjätteet olisi määriteltävä selkeästi.

(9 a) Yhdenmukaisen ja tehokkaan verotuksen varmistamiseksi tupakkatuotteet olisi ensisijaisesti luokiteltava tässä direktiivissä säädettyyn tarkimpaan ja sopivimpaan luokkaan. Tapauksissa, joissa tuotteen asianmukaisesta veroluokasta on todellista ja merkittävää epävarmuutta sen vuoksi, että tuote täyttää useamman kuin yhden luokan määritelmän niin objektiivisten ominaisuuksien kuin tyypillisen käytön perusteella, jäsenvaltioiden olisi sovellettava tähän direktiiviin sisältyvää ratkaisumekanismia. Tätä mekanismia olisi sovellettava vain silloin, kun jäsenvaltion ei ole kohtuudella mahdollista määrittää yhtä ainoaa tarkoituksenmukaisinta veroluokkaa.

(10) Valmistettuja tupakkatuotteita korvataan usein tupakanvastikkeilla, joilla helpotetaan ihmisten nikotiininsaantia. Yhdenmukaisen ja oikeudenmukaisen verotuksen varmistamiseksi sähkösavukkeissa käytettäviksi tarkoitetut nesteet, nikotiinipussit ja muut nikotiinituotteet olisi määriteltävä.

(11) Valmistaja olisi määriteltävä luonnolliseksi henkilöksi tai oikeushenkilöksi, joka tosiasiallisesti valmistaa valmistettua tupakkaa ja tupakanvastikkeita taikka suunnitteluttaa tai valmistuttaa tällaisen tuotteen ja markkinoi sitä omalla nimellään tai tavaramerkillään.

(12) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan edistämiseksi olisi vahvistettava vähimmäisvalmisteverot valmistetun tupakan ja tupakanvastikkeiden kaikille luokille. Kullekin tupakan ja tupakanvastikkeiden luokalle olisi vahvistettava erilaiset vähimmäisvalmisteverot, jotta voidaan ottaa huomioon erot tuotteiden ominaisuuksissa ja niiden käytössä.

(13) Jotta kunkin tuoteluokan vähimmäisvalmisteveron määrittämisessä käytetty unionin verokanta ei menettäisi merkitystään ajan mittaan, se olisi saatettava ajan tasalle joka kolmas vuosi Eurostatin julkaiseman unionin yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksin muutosten perusteella. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, neuvostolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa päättää tästä ajan tasalle saattamisesta. Tällaisen täytäntöönpanovallan siirtäminen neuvostolle heijastaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan mukaisia neuvoston oikeuksia ja indeksoinnin poliittista arkaluonteisuutta.

(14) Jotta voidaan varmistaa vähimmäisvalmisteverojen vaikutusten tasapuolinen jakautuminen jäsenvaltioiden kesken, tässä direktiivissä otetaan käyttöön kaksi vaihtoehtoista menetelmää vähimmäisvalmisteverokantojen mukauttamiseksi. Jäsenvaltioiden taloustilanteen huomioimiseksi jäsenvaltiot voivat päättää mukauttaa kansallisella tasolla kunkin luokan vähimmäisvalmisteveron määrittämiseen käytettäviä unionin verokantoja Eurostatin julkaisemalla kunkin jäsenvaltion hintatasoindeksillä (datajoukko PRC_PPP_IND). Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiot voivat päättää mukauttaa kansallisella tasolla kunkin luokan vähimmäisvalmisteveron määrittämiseen käytettäviä unionin verokantoja soveltamalla kiinteää vähintään 3 prosentin mukautusta ylöspäin. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle valitsemansa vaihtoehto vähimmäisvalmisteverojen mukauttamiseksi kansallisella tasolla. Tällaista mukautusta olisi tarkistettava joka kolmas vuosi.

(14 a) Useiden jäsenvaltioiden, mukaan lukien Bulgaria, Espanja, Italia, Kreikka, Kroatia, Kypros, Luxemburg, Portugali, Romania ja Slovenia, olisi korotettava savukkeiden kansallisia valmisteverokantojaan keskimäärin yli 2,35 prosenttia vuodessa 1 päivästä tammikuuta 2025 alkaen tämän direktiivin säännösten noudattamiseksi. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioille olisi komissiolle toimitettavan ilmoituksen perusteella myönnettävä ylimääräisiä siirtymäkausia, jotta ne voivat mukautua joustavasti yleisen valmisteveron tasoihin.

(14 b) Jäsenvaltioille, joille voidaan myöntää savukkeita koskevia ylimääräisiä siirtymäkausia, voidaan myös myöntää savukkeiksi käärittävää hienoksi leikattua tupakkaa koskevia ylimääräisiä siirtymäkausia, jotta ne voivat mukautua joustavasti yleisen valmisteveron tasoihin.

(15) Savukkeiden valmisteveron rakenteeseen olisi kuuluttava tuoteyksikkökohtaisesti lasketun erityisen osan lisäksi vähittäismyyntihintaan kaikkine veroineen perustuva suhteellinen osa. Savukkeisiin sovellettavalla liikevaihtoverolla on sama vaikutus kuin arvon perusteella kannettavalla valmisteverolla, mikä pitäisi ottaa huomioon vahvistettaessa valmisteveron erityisen osan ja kokonaisveromäärän välinen suhde.

(16) Jäsenvaltioiden olisi voitava kantaa savukkeista erityis- tai vähimmäisvalmistevero, jotta varmistetaan, että ainakin tiettyä veron vähimmäistasoa sovelletaan koko unionissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta veron sekarakennetta ja valmisteveron erityisen osan suurinta sallittua prosentuaalista osuutta kokonaisveromäärästä.

(17) Savukkeiden osalta olisi varmistettava tasavertaiset kilpailuolosuhteet valmistajille, tupakkamarkkinoiden jakautumista olisi vähennettävä ja terveystavoitteita olisi korostettava. Hintaan liittyvän vähimmäisvaatimuksen olisi täten viitattava vähittäismyyntihinnan painotettuun keskiarvoon, kun taas rahamääräistä vähimmäisvaatimusta pitäisi voida soveltaa kaikkiin savukkeisiin. Samoista syistä vähittäismyyntihinnan painotettua keskiarvoa olisi käytettävä viitearvona myös silloin, kun määritellään erityisvalmisteveron osuutta kokonaisveromäärästä.

(17 a) Unkarin erityistapauksessa, jossa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön perusteella savukkeiden vähittäismyyntihinta on sidottu vähittäismyynnissä käytettävään pakolliseen vähimmäiskatteeseen, olisi sallittava alhaisempi taso hintaan liittyvän vähimmäisvaatimuksen noudattamiseksi, koska vähittäismyynnissä käytettävää pakollista katetta koskeva vaatimus johtaa merkittävään automaattiseen korotukseen viitearvossa, jonka perusteella hintaan liittyvän vähimmäisvaatimuksen noudattamista mitataan.

(18) Tietyn asteinen verotuksen tason lähentäminen auttaisi varmistamaan korkeatasoisen ihmisten terveyden suojelun. Verotuksen taso on merkittävä tekijä tupakan ja tupakanvastikkeiden hinnoissa, jotka puolestaan vaikuttavat kuluttajien kulutustottumuksiin. Petokset ja salakuljetus vievät pohjaa erityisesti savukkeiden ja savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan verolliselta hintatasolta ja vaarantavat siten tupakoinnin torjunnan ja terveydensuojelun tavoitteiden saavuttamisen.

(19) Azorien ja Madeiran erityisen rakenteellisen, sosiaalisen ja taloudellisen tilanteen vuoksi Portugalin olisi voitava soveltaa alennettua valmisteverokantaa pienten tuottajien valmistamiin ja Azorien ja Madeiran kaikkein syrjäisimmillä alueilla kulutettaviin savukkeisiin.

(20) Muiden tuotteiden kuin savukkeiden osalta olisi saatava aikaan yhdenmukainen verotaso kaikille samaan valmistetun tupakan tai tupakanvastikkeiden ryhmään kuuluville tuotteille. Sisämarkkinoiden toiminnan kannalta olisi tarkoituksenmukaisinta vahvistaa yleinen vähimmäisvalmistevero, joka ilmoitetaan prosentteina tai määrinä kilogrammaa tai tiettyä kappalemäärää kohti taikka määrinä millilitraa kohti.

(21) Jotta voidaan huomioida kuumennettavaksi tarkoitetun tupakan nykyisten muotojen heterogeenisuus ja ennakoida sen tulevia muotoja. sisämarkkinoiden toiminnan kannalta olisi tarkoituksenmukaisinta vahvistaa yleinen vähimmäisvalmistevero, joka ilmoitetaan prosentteina tai määrinä kilogrammaa tai tiettyä kappalemäärää kohti.

(22) Kun kyse on erityisesti savukkeista, jotka ovat selvästi suurin tupakkatuoteluokka, sekä savukkeiksi käärittävästä hienoksi leikatusta tupakasta, jäsenvaltioiden välillä on hintojen ja verotasojen osalta edelleen huomattavia eroja, jotka voivat haitata sisämarkkinoiden toimintaa. Jäsenvaltioissa sovellettavien verotasojen tietty lähentäminen auttaisi vähentämään petoksia ja salakuljetusta unionissa.

(23) Savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan osalta unionin hintaan liittyvä vähimmäisvaatimus olisi ilmaistava siten, että vaikutukset ovat samanlaiset kuin savukkeiden osalta, ja sen viitearvoksi olisi otettava vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo.

(24) Käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähimmäisvalmistevero olisi saatettava lähemmäksi savukkeisiin sovellettavaa vähimmäisveroa, jotta näiden kahden tuotteen välinen kilpailu, joka on nähtävissä todetuissa kulutustottumuksissa, ja molempien yhtä haitalliset ominaisuudet voidaan ottaa paremmin huomioon. Vastaavasti sikareiden, pikkusikareiden ja muun piippu- ja savuketupakan vähimmäisveroja olisi nostettava eron kaventamiseksi suhteessa savukkeiden verokantaan, jotta tuotteiden verokannat lähentyisivät asteittain toisiaan, ja minimoitaisiin riski, että kuluttajat päätyvät korvaamaan tuotteita toisella tuotteella. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa sikareille ja pikkusikareille eri vähimmäisvalmistevero, jotta voidaan ottaa huomioon niiden markkinoiden erityispiirteet.

(25) Vesipiipputupakan osalta jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa alhaisempi vähimmäisvalmistevero kuin muulle piippu- ja savuketupakalle, jotta voidaan ottaa huomioon vesipiipputupakkamarkkinoiden erityispiirteet.

(26) Jotta kilpailuedellytykset tupakka-alalla olisivat tasavertaiset, on myös tarpeen vahvistaa vähimmäisverotasot vesipiipputupakalle, kuumennettavaksi tarkoitetulle tupakalle ja muulle valmistetulle tupakalle. Samasta syystä olisi vahvistettava vähimmäisverotasot myös tupakanvastikkeille, joita voidaan verotuksellisesti pitää tupakkatuotteita korvaavina tuotteina.

(27) Sähkösavukkeissa käytettäviin nesteisiin, riippumatta siitä, sisältävätkö ne nikotiinia vai eivät, olisi sovellettava vähimmäisvalmisteveroa, jotta vältetään kaikki ylimääräinen hallinnollinen rasite ja estetään veronkierto ”tee-se-itse”-seoksilla.

(28) Valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisella on erityisesti saatava estetyksi se, että verojen kantamisen vaikutukset vääristäisivät samaan ryhmään kuuluvien valmistetun tupakan ja tupakanvastikkeiden eri luokkien välillä käytävää kilpailua, ja siten saatava jäsenvaltioiden kansallisia markkinoita avatuksi.

(29) Koska jäsenvaltioissa sovelletaan erilaisia valmisteverokantoja, olisi säädettävä siirtymäkausista, jotta jäsenvaltiot voivat mukautua joustavasti yleisen valmisteveron tasoihin kansalliset erityispiirteet huomioon ottaen ja siten rajoittaa mahdollisia sivuvaikutuksia.

(30) Jotta voidaan estää raakatupakan kulkeutuminen laittomaan valmistukseen ja siitä johtuva verovilppi, raakatupakasta olisi kannettava vähimmäisvalmisteveroa. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa määritelmä raakatupakalle. Se, että raakatupakan valmisteveron vähimmäisverokannaksi vahvistetaan nollaverokanta, on oikeasuhteista, koska tavoitteena on torjua verovilppiä ja veropetoksia sekä välttää kaksinkertainen verotus.

(31) Kilpailun asettamat vaatimukset edellyttävät järjestelmää, jossa hinnat vahvistetaan vapaasti kaikille valmistetun tupakan ja tupakanvastikkeiden ryhmille. Sen vuoksi unionissa toimivien valmistajien, niiden edustajien tai niiden valtuutettujen edustajien olisi voitava vapaasti määrittää enimmäisvähittäismyyntihinta kullekin jäsenvaltiolle, jossa kyseiset tuotteet on määrä luovuttaa kulutukseen.

(32) Jäsenvaltioiden olisi voitava vapauttaa raakatupakka, tietty valmistettu tupakka ja tietyt tupakanvastikkeet valmisteverosta tai palauttaa niistä maksettu valmistevero niiden käyttötarkoituksen perusteella.

(33) Direktiivin toimivuuden arvioimiseksi komission olisi annettava säännöllisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin soveltamista koskevia kertomuksia, joissa tarkastellaan erityisesti verotuksen tasoja ottaen huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, kansanterveys, valmisteverokantojen todellinen arvo sekä maksettavien ja kerättyjen valmisteverotulojen välinen ero.

(34) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset edellytykset jäsenvaltioiden tietojen toimittamista koskevan velvollisuuden täytäntöönpanolle, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa laatia luettelo tilastotiedoista, jotka jäsenvaltioiden edellytetään toimittavan tämän direktiivin soveltamista koskevaa komission kertomusta varten. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011[5] mukaisesti.

[5] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(35) Komission olisi tarkasteltava tätä direktiiviä uudelleen ottaen huomioon direktiivin 2014/40/EU (tupakkatuotedirektiivi) tuleva tarkistus.

(36) Velvollisuuden saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoituttava säännöksiin, joilla muutetaan aiempien direktiivien säännöksiä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aiempiin direktiiveihin.

(37) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa direktiivin 2011/64/EU liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja mainittujen direktiivien soveltamispäiviä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 LUKU

KOHDE

1 artikla

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan yleiset periaatteet jäsenvaltioiden raakatupakasta, valmistetusta tupakasta ja tupakanvastikkeista kantaman valmisteveron rakenteen ja verokantojen yhdenmukaistamiseksi.

2. Tätä direktiiviä ei sovelleta Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan X osan a kohdassa tarkoitettuun suussa käytettäväksi tarkoitettuun tupakkaan.

2 LUKU

MÄÄRITELMÄT

2 artikla

1. Tässä direktiivissä ’valmistetulla tupakalla’ tarkoitetaan:

   (a) savukkeita;

   (b) sikareita ja pikkusikareita;

   (c) piippu- ja savuketupakkaa:

      (i) savukkeiksi käärittävää hienoksi leikattua tupakkaa;

      (ii) muuta piippu- ja savuketupakkaa;

(d) vesipiipputupakkaa;

(e) kuumennettavaksi tarkoitettua tupakkaa;

(f) muuta valmistettua tupakkaa.

2. Tässä direktiivissä ’tupakanvastikkeilla’ tarkoitetaan:

(a) sähkösavukkeissa käytettäviksi tarkoitettuja nesteitä;

(b) nikotiinipusseja;

(c) muita nikotiinituotteita.

3. Tässä direktiivissä ’raakatupakalla’ tarkoitetaan mitä tahansa korjattua tupakkaa, joka ei ole valmistettua tupakkaa.

4. Tässä direktiivissä ’nikotiinilla’ tarkoitetaan kaikkia nikotiinin muotoja, mukaan lukien synteettinen nikotiini ja vastaavat aineet.

5. Tupakkaa sisältämättömiä tuotteita ei ole pidettävä valmistettuna tupakkana tai tupakanvastikkeina, jos niitä käytetään ainoastaan lääkintätarkoituksiin.

6. Jäljempänä 3–10 artiklassa tarkoitetut määritelmät eivät rajoita tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotteiden eri ryhmiin sovellettavien verotusjärjestelmien tai -tasojen määräämistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta olemassa olevien unionin säännösten soveltamista.

3 artikla

1. Tässä direktiivissä ’savukkeilla’ tarkoitetaan:

   (a) tupakkakääröjä, joita voidaan polttaa sellaisenaan palamisprosessin kautta ja jotka eivät ole sikareita tai pikkusikareita;

   (b) tupakkakääröjä, jotka yksinkertaisen muun kuin teollisen käsittelyn avulla työnnetään savukepaperista valmistettuihin hylsyihin; tai

   (c) tupakkakääröjä, jotka yksinkertaisen muun kuin teollisen käsittelyn avulla kääritään savukepapereihin.

2. Tässä direktiivissä ’tupakkakääröllä’ tarkoitetaan kahta savuketta, jos tupakkakäärö ilman suodatinta tai holkkia on pitempi kuin 8 senttimetriä mutta enintään 11 senttimetriä, kolmea savuketta, jos se ilman suodatinta tai holkkia on pitempi kuin 11 senttimetriä mutta enintään 14 senttimetriä, ja niin edelleen.

3. Savukkeina on pidettävä tuotteita, jotka koostuvat kokonaan tai osittain muista aineksista kuin tupakasta mutta jotka muuten täyttävät 1 kohdassa säädetyn määritelmän.

4 artikla

1. Tässä direktiivissä ’sikareilla’ tai ’pikkusikareilla’ tarkoitetaan seuraavia, jos ottaen huomioon niiden ominaisuudet ja kuluttajien tavanomaiset odotukset, niitä voidaan polttaa sellaisenaan palamisprosessin kautta:

   (a) tupakkakääröt, joissa on luonnontupakasta valmistettu peitelehti, joka peittää koko tuotteen ja tapauksen mukaan myös suodattimen, mutta jossa ei ole mitään muuta kerrosta, joka peittäisi osittain peitelehteä; kun kyseessä ovat holkilla varustetut sikarit, peitelehti ei saa peittää holkkia;

(b) tupakkakääröt, joiden täytteenä on riivitty sekoitus ja joissa on sikarin tavanomaista väriä oleva peitelehti, joka on valmistettu rekonstruoidusta tupakasta ja joka peittää koko tuotteen ja tapauksen mukaan myös suodattimen – ei kuitenkaan holkkia silloin kun kyseessä ovat holkilla varustetut sikarit – jos näiden tupakkakääröjen kappalepaino ilman suodatinta tai holkkia on vähintään 2,3 grammaa ja enintään 10 grammaa ja jos ympärysmitta vähintään kolmannekselta niiden pituutta on vähintään 34 millimetriä.

2. Tuotteita, jotka koostuvat osittain muista aineksista kuin tupakasta mutta muuten täyttävät 1 kohdassa säädetyn määritelmän, on pidettävä sikareina tai pikkusikareina.

3. Tuotteita, jotka täyttävät 1 kohdassa säädetyn määritelmän ja joiden ulkoasu, erityisesti paperipäällyste, on samanlainen kuin savukkeilla, on pidettävä savukkeina.

5 artikla

1. Tässä direktiivissä ’piippu- ja savuketupakalla’ tarkoitetaan:

(a) leikattua tai muutoin paloiteltua, riivittyä tai laatoiksi puristettua tupakkaa, jota voidaan polttaa palamisprosessin kautta ilman teollista lisävalmistusta;

(b) vähittäismyyntipakkauksiin pakattuja tupakanjätteitä, joita 3 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 1 kohta, 6 artiklan 1 kohta ja 7 artikla eivät koske ja joita voidaan polttaa.

1 a. Tässä direktiivissä ’tupakanjätteillä’ tarkoitetaan tupakanlehtien jäännöksiä ja tupakan jalostuksesta tai tupakkatuotteiden valmistuksesta syntyviä sivutuotteita.

2. Tässä direktiivissä ’savukkeiksi käärittävällä hienoksi leikatulla tupakalla’ tarkoitetaan piippu- ja savuketupakkaa, jonka leikkeistä enemmällä kuin 25 painoprosentilla on alle 1,5 millimetrin poikkileikkaus.

Lisäksi jäsenvaltiot voivat pitää ’savukkeiksi käärittävänä hienoksi leikattuna tupakkana’ piippu- ja savuketupakkaa, jonka leikkeistä enemmällä kuin 25 painoprosentilla on vähintään 1,5 millimetrin poikkileikkaus ja joka on myyty tai tarkoitettu myytäväksi savukkeiksi käärittäväksi.

3. Tuotteita, jotka koostuvat kokonaan tai osittain muista aineksista kuin tupakasta mutta jotka muuten täyttävät 1 kohdassa säädetyn määritelmän, on pidettävä piippu- ja savuketupakkana.

6 artikla

1. Tässä direktiivissä ’vesipiipputupakalla’ tarkoitetaan tupakkaa, jota voidaan käyttää vesipiipussa sellaisten päästöjen tuottamiseen, jotka johdetaan nesteen läpi käyttäjien sisäänhengitettäviksi.

2. Vesipiipputupakkana on pidettävä tuotteita, jotka koostuvat kokonaan tai osittain muista aineksista kuin tupakasta mutta jotka muuten täyttävät 1 kohdassa säädetyn määritelmän.

7 artikla

1. Tässä direktiivissä ’kuumennettavaksi tarkoitetulla tupakalla’ tarkoitetaan tupakkaa, jota kuumennetaan tai muutoin aktivoidaan kemiallisella reaktiolla tai muulla tavoin ilman polttamista tuottamaan päästö, joka sisältää nikotiinia tai muita kemikaaleja ja joka on tarkoitettu käyttäjien sisäänhengitettäväksi muutoin kuin vesipiippua käyttäen.

2. Jos kuumennettavaksi tarkoitettua tupakkaa verotetaan kappaleittain 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, kuumennettavaksi tarkoitettua tupakkaa on valmisteverotuksessa pidettävä kahtena kappaleena, jos tupakkapitoisuus on suurempi kuin 0,45 grammaa mutta enintään 0,75 grammaa, kolmena kappaleena, jos tupakkapitoisuus on suurempi kuin 0,75 grammaa mutta enintään 1,05 grammaa, ja niin edelleen.

3. Kuumennettavaksi tarkoitettuna tupakkana on pidettävä tuotteita, jotka koostuvat kokonaan tai osittain muista aineksista kuin tupakasta mutta jotka muuten täyttävät 1 kohdassa säädetyn määritelmän, lukuun ottamatta sähkösavukkeissa käytettäviksi tarkoitettuja nesteitä.

7 a artikla

Olosuhteissa, joissa jäsenvaltio katsoo, että tuote täyttää ominaisuuksiensa ja kuluttajien tavanomaisten odotusten perusteella useamman kuin yhden tämän direktiivin 3, 4, 5, 6 ja 7 artiklassa määritellyn tuoteluokan määritelmän, kyseisiä tuotteita on kohdeltava seuraavasti:

1. Tuotteita, jotka täyttävät sekä savukkeiden että piippu- ja savuketupakan määritelmät, on pidettävä savukkeina.

2. Tuotteita, jotka täyttävät sekä sikareiden tai pikkusikareiden että piippu- ja savuketupakan määritelmät, on pidettävä sikareina tai pikkusikareina.

3. Tuotteita, jotka täyttävät sekä vesipiipputupakan että piippu- ja savuketupakan määritelmät, on pidettävä vesipiipputupakkana.

4. Tuotteita, jotka täyttävät sekä kuumennettavan tupakan että savukkeiden määritelmät, on pidettävä kuumennettavana tupakkana.

5. Tuotteita, jotka täyttävät sekä kuumennettavan tupakan että sikarien tai pikkusikarien määritelmät, on pidettävä kuumennettavana tupakkana.

6. Tuotteita, jotka täyttävät sekä kuumennettavan tupakan että piippu- ja savuketupakan määritelmät, on pidettävä kuumennettavana tupakkana.

8 artikla

1. Tässä direktiivissä ’muulla valmistetulla tupakalla’ tarkoitetaan tupakkaa sisältäviä tuotteita, jotka on valmistettu ja tarkoitettu ihmisten kulutettaviksi, lukuun ottamatta savukkeita, sikareita ja pikkusikareita, piippu- ja savuketupakkaa, vesipiipputupakkaa ja kuumennettavaksi tarkoitettua tupakkaa.

2. Tässä direktiivissä ’tupakkaa sisältävillä tuotteilla, jotka on valmistettu ja tarkoitettu ihmisten kulutettaviksi’ tarkoitetaan tupakkaa sisältäviä tuotteita, jos ne pystyvät pelkän muun kuin teollisen käsittelyn avulla vapauttamaan nikotiinia ihmisten nikotiininsaantiin tai helpottamaan nikotiininsaantia.

9 artikla

1. Tässä direktiivissä ’sähkösavukkeessa käytettäviksi tarkoitetuilla nesteillä’ tarkoitetaan mitä tahansa seuraavista:

   (a) nikotiinineste, joka on tarkoitettu käytettäväksi sähkösavukkeessa tai vastaavissa höyrystyslaitteissa taikka sähkösavukkeiden tai vastaavien höyrystyslaitteiden täyttämiseen;

   (b) nikotiiniton neste, joka on tarkoitettu käytettäväksi sähkösavukkeessa tai vastaavissa höyrystyslaitteissa taikka sähkösavukkeiden tai vastaavien höyrystyslaitteiden täyttämiseen.

2. Tässä direktiivissä ’sähkösavukkeella’ tarkoitetaan tuotetta, jonka avulla voidaan hengittää sisään höyryä, tai kyseisen tuotteen komponenttia, joka voi olla joko kertakäyttöinen tai uudelleentäytettävä tai uudelleenladattava.

10 artikla

1. Tässä direktiivissä ’nikotiinipussilla’ tarkoitetaan suussa käytettäväksi tarkoitettua nikotiinia ja kasvikuituja tai vastaavaa substraattia sisältävää tuotetta, joka tarjotaan annospusseissa tai huokoisissa pusseissa taikka vastaavassa muodossa ja joka ei sisällä tupakkaa.

2. Tässä direktiivissä ’muulla nikotiinituotteella’ tarkoitetaan ihmisen kulutettavaksi tarkoitettua tuotetta, joka sisältää nikotiinia mutta joka ei sisällä tupakkaa ja jota voidaan käyttää ihmisten nikotiininsaantiin, lukuun ottamatta nikotiinipusseja ja sähkösavukkeessa käytettäviksi tarkoitettuja nesteitä.

11 artikla

Tässä direktiivissä ’valmistajalla’ tarkoitetaan unioniin sijoittautunutta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa taikka suunnitteluttaa tai valmistuttaa tuotteen ja markkinoi sitä omalla nimellään tai tavaramerkillään.

3 LUKU

VALMISTETUN TUPAKAN JA TUPAKANVASTIKKEIDEN VALMISTEVERON LASKEMINEN

12 artikla

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että valmistetun tupakan ja tupakanvastikkeiden erityisvalmisteveron tai arvon perusteella kannettavan valmisteveron tai molempien kumulatiivinen arvo ilman arvonlisäveroa, jäljempänä ’yleinen valmistevero’, on 16 artiklassa, 20 artiklan 2 kohdassa ja 22 artiklan 2 ja 5 kohdassa säädettyjen vähimmäisvalmisteverojen mukainen.

Valmistettuun tupakkaan ja tupakanvastikkeisiin 16 artiklan, 20 artiklan 2 kohdan ja 22 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaisesti jäsenvaltioissa sovellettavia vähimmäisvalmisteveroja on mukautettava kolmen vuoden välein 12 a ja 12 b artiklan mukaisesti.

12 a artikla

1. Unionin verokantaa, jota käytetään tuotteen vähimmäisvalmisteveron määrittämiseen 16 artiklan, 20 artiklan 2 kohdan ja 22 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaisesti, voidaan mukauttaa 2 a kohdan mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 2035 korottamalla tai alentamalla euromääräistä perusmäärää Eurostatin julkaiseman yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksin, jäljempänä ’YKHI’, kaikki hyödykkeet kattavassa unionin vuotuisessa keskiarvossa, sellaisena kuin se on mitattuna edeltävää vuotta välittömästi edeltävien kolmen kalenterivuoden aikana, tapahtuneella prosentuaalisella muutoksella.

2. Laskettaessa 1 kohdassa säädettyä unionin verokannan mukautusta on sovellettava seuraavaa kaavaa olettaen, että y on ensimmäinen vuosi, jona mukautettua verokantaa sovelletaan:

$$unionin\ verokanta_y = \left[\frac{\mathrm{YKHI}_{y-2}}{\mathrm{YKHI}_{y-\mathbf{5}}}\right] \times unionin\ verokanta_{y-3}$$

2 a. Neuvosto tekee päätöksen unionin verokannan mukauttamisesta täytäntöönpanosäädöksellä, joka hyväksytään yksimielisesti komission ehdotuksesta. Komissio esittää ensimmäisen ehdotuksen 1 päivään tammikuuta 2034 mennessä sen varmistamiseksi, että soveltaminen alkaa 1 päivänä tammikuuta 2035, ja esittää sen jälkeen lisäehdotuksia joka kolmas vuosi. Päättäessään unionin verokannan mukauttamista koskevan päätöksen antamisesta neuvosto ottaa huomioon yleisen talouskehityksen sekä valmisteveron tarpeellisuuden valmistetun tupakan ja tupakanvastikkeiden kulutuksen hillitsemiseksi.

12 b artikla

1. Heinäkuun 1 päivästä 2028 alkaen jäsenvaltiossa sovellettavan vähimmäisverokannan osan, joka ilmaistaan määränä joko kilogrammaa, millilitraa tai tiettyä kappalemäärää kohti, on oltava:

   (a) summa, joka saadaan seuraavalla laskutoimituksella: yksi kolmasosa vastaavan luokan unionin verokannasta kerrottuna hintatasoindeksillä ja jaettuna sadalla sekä lisättynä kahdella kolmasosalla vastaavan luokan unionin verokannasta. Tässä direktiivissä hintatasoindeksillä tarkoitetaan Eurostatin julkaisemaa indeksiä, joka ilmaisee tietyn jäsenvaltion todellisen yksilöllisen kulutuksen hintatason suhteessa painotettuun unionin keskiarvoon. Jäsenvaltioiden on käytettävä edeltävää vuotta välittömästi edeltävän vuoden hintatasoindeksiä; tai

   (b) unionin verokannan ja vastaavan luokan unionin verokannan, joka kerrotaan kolmella prosentilla, yhteenlaskettua summaa. Tätä kaavaa sovellettaessa unionin verokantaa mukautetaan 12 a artiklan mukaisesti.

2. Laskettaessa 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua mukautusta jäsenvaltioiden on sovellettava seuraavaa kaavaa olettaen, että y on ensimmäinen vuosi, jona mukautettua verokantaa sovelletaan:

$$Jäsenvaltiossa\ sovellettava\ vähimmäisverokanta = \left(\frac{1}{3} \times unionin\ verokanta_{y} \times \frac{jäsenvaltion\ hintatasoindeksi_{\ y-2}}{100}\right) + \left(\frac{2}{3} \times unionin\ verokanta_{y}\right)$$

2 a. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle päätöksestään mukauttaa vähimmäisverokantoja 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti vähintään neljä kuukautta ennen sen hyväksymistä.

2 b. Jäsenvaltioiden 1 kohdan mukaista päätöstä sovelletaan jokaiseen seuraavaan kolmen vuoden välein tehtävään mukautukseen, jollei jäsenvaltio ilmoita toisin komissiolle vähintään neljä kuukautta ennen päätöksen hyväksymistä.

3. Poiketen siitä, mitä 12 artiklassa säädetään, jäsenvaltioissa valmistettuun tupakkaan ja tupakanvastikkeisiin sovellettavia vähimmäisvalmisteveroja on 16 artiklan 3–6 kohdassa, 20 artiklan 4 ja 5 kohdassa, 22 artiklan 3 ja 4 kohdassa sekä 22 artiklan 6 ja 7 kohdassa säädettyjen siirtymäkausien aikana mukautettava tämän artiklan mukaisesti.

4. Poiketen siitä, mitä 12 artiklassa säädetään, savukkeisiin jäsenvaltioissa sovellettavia vähimmäisvalmisteveroja on 16 a artiklassa säädettyjen siirtymäkausien aikana mukautettava tämän artiklan mukaisesti.

12 c artikla

1. Heinäkuun 1 päivästä 2028 alkaen kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että valmistetun tupakan ja tupakanvastikkeiden yleinen valmistevero noudattaa 16 artiklassa, 20 artiklan 2 kohdassa ja 22 artiklan 2 ja 5 kohdassa täsmennettyjä vähimmäisverotasoja, sellaisina kuin ne ovat mukautettuina 12 b artiklan mukaisesti.

2. Tammikuun 1 päivästä 2035 alkaen ja sen jälkeen joka kolmas vuosi kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että valmistetun tupakan ja tupakanvastikkeiden yleinen valmistevero noudattaa 16 artiklassa, 20 artiklan 2 kohdassa ja 22 artiklan 2 ja 5 kohdassa täsmennettyjä vähimmäisverotasoja, sellaisina kuin ne ovat mukautettuina ensin 12 a artiklan ja sitten 12 b artiklan mukaisesti.

4 LUKU

SAVUKKEISIIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

13 artikla

1. Unionissa valmistetuista savukkeista ja kolmansista maista tuoduista savukkeista kannetaan arvon perusteella valmistevero, joka lasketaan korkeimman vähittäismyyntihinnan perusteella, tullit mukaan lukien, sekä erityisvalmistevero, joka lasketaan tuoteyksikköä kohti.

   Jäsenvaltiot voivat jättää tullimaksut savukkeiden arvon perusteella kannettavan valmisteveron laskentaperusteen ulkopuolelle.

2. Arvon perusteella kannettavan valmisteveron verokannan ja erityisvalmisteveron määrän on oltava samansuuruiset kaikille savukkeille.

3. Rakenteiden yhdenmukaistamisen loppuvaiheessa kaikkien jäsenvaltioiden on määrättävä savukkeille sama erityisvalmisteveron sekä arvon perusteella kannettavan valmisteveron ja liikevaihtoveron summan suhde siten, että vähimmäismyyntihintojen asteikko kuvastaa oikeudenmukaisesti valmistajien luovutushintojen välistä eroa.

4. Jäsenvaltiot voivat kantaa savukkeista vähimmäisvalmisteveron edellyttäen, että 14 artiklassa tarkoitettua verotuksen ja valmisteveron erityisen osan sekarakennetta noudatetaan.

14 artikla

1. Savukkeiden valmisteveron erityisen osan prosenttiosuus kokonaisveromäärästä vahvistetaan vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon perusteella.

2. Vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo lasketaan ottamalla huomioon kaikkien kulutukseen luovutettujen savukkeiden kokonaisarvo, joka perustuu kaikki verot sisältävään vähittäismyyntihintaan, jaettuna kulutukseen luovutettujen savukkeiden kokonaismäärällä. Se on määritettävä viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 1 päivänä kaikkia tällaisia edeltävänä kalenterivuonna tehtyjä kulutukseen luovutuksia koskevien tietojen perusteella.

3. Savukkeiden valmisteveron erityisen osan on oltava vähintään 7,5 prosenttia ja korkeintaan 76,5 prosenttia kokonaisveromäärästä, joka syntyy yhdistämällä seuraavat:

   (a) erityisvalmistevero;

   (b) arvon perusteella kannettava valmistevero ja arvonlisävero, joka kannetaan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

4. Jos savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo jäsenvaltiossa muuttuu tavalla, joka vaikuttaa kokonaisveromäärän prosenttiosuutena ilmaistuun valmisteveron erityiseen osaan siten, että se on alle 7,5 prosenttia kokonaisveromäärästä tai yli 76,5 prosenttia kokonaisveromäärästä, kyseinen jäsenvaltio voi olla mukauttamatta erityisvalmisteveron määrää enintään muutoksen tapahtumisvuotta seuraavan toisen vuoden 1 päivään tammikuuta saakka.

15 artikla

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava savukkeisiin vähimmäisvalmisteveroa 13–17 artiklassa säädettyjen sääntöjen mukaisesti.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa on sovellettava 13–17 artiklan mukaisesti savukkeista kannettaviin veroihin, joita ovat:

   (a) tuoteyksikkökohtainen erityisvalmistevero;

   (b) korkeimman vähittäismyyntihinnan perusteella laskettava arvon perusteella kannettava valmistevero; ja

   (c) vähittäismyyntihintaan perustuva suhteellinen arvonlisävero.

16 artikla

1. Savukkeiden yleisen valmisteveron osuus on oltava vähintään 60 prosenttia kulutukseen luovutettujen savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta. Kyseisen yleisen valmisteveron on oltava vähintään unionin verokanta, joka on 200 euroa 1 000 savukkeelta, 12 artiklan mukaisesti mukautettuna, riippumatta vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

2. Jäsenvaltioiden, jotka kantavat valmisteveroa vähintään unionin verokannalla, joka on 255 euroa 1 000 savukkeelta, 12 artiklan mukaisesti mukautettuna vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon perusteella, ei kuitenkaan tarvitse noudattaa 1 kohdassa säädettyä yleisen valmisteveron 60 prosentin vaatimusta kulutukseen luovutettujen savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on 1 päivän heinäkuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana varmistettava, että valmisteverokannat ovat vähintään 140 euroa 1 000 kappaleelta kaikki savukkeiden verot mukaan luettuina.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden, jotka kantavat valmisteveroa vähintään unionin verokannalla, joka on 177 euroa 1 000 savukkeelta vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon perusteella, ei tarvitse 1 päivän heinäkuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana noudattaa 1 kohdassa säädettyä 60 prosentin vaatimusta kulutukseen luovutettujen savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on 1 päivän tammikuuta 2030 ja 31 päivän joulukuuta 2031 välisenä aikana varmistettava, että valmisteverokannat ovat vähintään 170 euroa 1000 kappaleelta kaikki savukkeiden verot mukaan luettuina.

6. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden, jotka kantavat valmisteveroa vähintään unionin verokannalla, joka on 215 euroa 1 000 savukkeelta vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon perusteella, ei tarvitse 1 päivän tammikuuta 2030 ja 31 päivän joulukuuta 2031 välisenä aikana noudattaa 1 kohdassa säädettyä 60 prosentin vaatimusta kulutukseen luovutettujen savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta.

7. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, Unkarin ei tarvitse noudattaa 1 kohdassa säädettyä vaatimusta yleisestä valmisteverosta, joka on 60 prosenttia kulutukseen luovutettujen savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta, edellyttäen, että Unkari kantaa valmisteveroa vähintään unionin verokannalla, joka on 230 euroa 1000 savukkeelta, 12 artiklan mukaisesti mukautettuna.

   Tätä poikkeusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2032 edellyttäen, että vähittäismyyntihintaan sidottu pakollinen vähittäismarginaali on vähintään 13 prosenttia savukkeiden vähittäismyyntihinnasta.

16 a artikla

1. Poiketen siitä, mitä 16 artiklassa säädetään, jäsenvaltiot, joiden olisi korotettava savukkeiden kansallisia valmisteverokantojaan keskimäärin yli 2,35 prosenttia vuodessa 1 päivästä tammikuuta 2025 alkaen 16 artiklan 1 ja 2 kohdan noudattamiseksi, voivat päättää pidentää 16 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyä ajanjaksoa 31 päivään joulukuuta 2031 sekä lykätä ja pidentää 16 artiklan 5 ja 6 kohdassa säädettyä ajanjaksoa alkavaksi 1 päivänä tammikuuta 2032 ja päättyväksi 31 päivänä joulukuuta 2035.

2. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät lykätä tai pidentää ajanjaksoja 1 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava siitä komissiolle etukäteen.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyä poikkeusta hyödyntävien jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 2036 alkaen varmistettava, että sovellettava vähimmäisvalmisteverokanta on 16 artiklan vaatimusten mukainen, sellaisena kuin se olisi mukautettuna 12, 12 a ja 12 b artiklan mukaisesti.

17 artikla

1. Jos savukkeiden vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo muuttuu jossakin jäsenvaltiossa ja yleisen valmisteveron taso jää sen vuoksi 16 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritettyjä tasoja alhaisemmaksi, kyseinen jäsenvaltio voi olla mukauttamatta veroa enintään muutoksen tapahtumisvuotta seuraavan toisen vuoden tammikuun 1 päivään saakka.

2. Jos jäsenvaltio korottaa savukkeiden arvonlisäverokantaa, se voi alentaa yleistä valmisteveroa siihen määrään asti, joka vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon prosenttiosuutena ilmaistuna vastaa arvonlisäverokannan korotusta, niin ikään ilmaistuna vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon prosenttiosuutena, vaikka kyseinen mukautus alentaa yleisen valmisteveron 16 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädettyä alhaisemmille tasoille, ilmaistuina vähittäismyyntihinnan painotetun keskiarvon prosenttiosuutena.

Jäsenvaltion on kuitenkin jälleen korotettava kyseinen vero vähintään kyseisille tasoille viimeistään alentamisvuotta seuraavan toisen vuoden 1 päivänä tammikuuta.

18 artikla

Portugali saa soveltaa alennettua valmisteveron määrää, joka on enintään 50 prosenttia alhaisempi kuin 16 artiklassa säädetty valmisteveron määrä, Azorien ja Madeiran kaikkein syrjäisimmillä alueilla kulutettaviin savukkeisiin, jos nämä ovat sellaisten pienten valmistajien valmistamia, joiden kunkin vuosituotanto on enintään 500 tonnia.

5 LUKU

MUUHUN VALMISTETTUUN TUPAKKAAN KUIN SAVUKKEISIIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

19 artikla

Unionissa valmistetusta tai kolmansista maista tuodusta muusta valmistetusta tupakasta kuin savukkeista on kussakin jäsenvaltiossa kannettava 20 artiklassa vahvistettu vähimmäisvalmistevero.

20 artikla

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava muuhun valmistettuun tupakkaan kuin savukkeisiin valmisteveroa, joka voi olla

   (a) joko arvon perusteella kannettava valmistevero, joka lasketaan kunkin tuotteen sellaisten korkeimpien vähittäismyyntihintojen perusteella, jotka unioniin sijoittautuneet valmistajat ja kolmansista maista tuovat maahantuojat vahvistavat vapaasti 24 artiklan mukaisesti; tai

(b) erityisvalmistevero, joka ilmoitetaan kilogrammaa kohti kannettavana määränä tai sikareiden ja pikkusikareiden ja kuumennettavaksi tarkoitetun tupakan osalta vaihtoehtoisesti tiettyä kappalemäärää kohti kannettavana määränä; tai

(c) näiden yhdistelmä, johon kuuluvat arvon perusteella kannettava valmisteveron osa ja valmisteveron erityisosa.

Jos valmistevero on joko arvon perusteella kannettava tai arvon perusteella kannettavan valmisteveron ja erityisvalmisteveron yhdistelmä, jäsenvaltiot voivat säätää valmisteverolle vähimmäismäärän.

2. Prosentteina taikka määrinä kilogrammaa tai tiettyä kappalemäärää kohti ilmoitettavan kokonaisvalmisteveron on oltava vähintään yhtä suuri kuin verokannat tai vähimmäismäärät, jotka on vahvistettu seuraaville tuotteille:

a)	sikarit ja pikkusikarit	:	30 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 80 euroa 1 000 kappaletta kohti tai kilogrammalta, 12 artiklan mukaisesti mukautettuna;
b)	piippu- ja savuketupakka		
i)	savukkeiksi käärittävä hienoksi leikattu tupakka	:	60 prosenttia kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta tai unionin verokanta, joka on 180 euroa kilogrammalta, 12 artiklan mukaisesti mukautettuna;
ii)	muu piippu- ja savuketupakka	:	50 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 143 euroa kilogrammalta, 12 artiklan mukaisesti mukautettuna.

c)	vesipiipputupakka	:	50 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 107 euroa kilogrammalta, 12 artiklan mukaisesti mukautettuna.
d)	kuumennettavaksi tarkoitettu tupakka	:	55 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 240 euroa kilogrammalta, tai unionin verokanta, joka on 80 euroa 1 000 kappaletta kohti, 12 artiklan mukaisesti mukautettuna;
e)	muu valmistettu tupakka	:	50 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 143 euroa kilogrammalta, 12 artiklan mukaisesti mukautettuna.

Vähittäismyyntihinnan painotettu keskiarvo lasketaan ottamalla huomioon kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan kokonaisarvo, joka perustuu kaikki verot sisältävään vähittäismyyntihintaan, jaettuna kulutukseen luovutetun savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan kokonaismäärällä. Se on määritettävä viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 1 päivänä kaikkia tällaisia edeltävänä kalenterivuonna tehtyjä kulutukseen luovutuksia koskevien tietojen perusteella.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja verokantoja tai veron määriä on sovellettava kaikkiin kyseiseen valmistetun tupakan ryhmään kuuluviin tuotteisiin erottelematta niitä ryhmissä toisistaan laadun, esillepanon, tuotteiden alkuperän, käytettyjen materiaalien, asianomaisten yritysten ominaisuuksien tai muiden perusteiden mukaan.

3 a. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat säätää sikareille ja pikkusikareille valmisteverolle eri vähimmäismäärän, jos valmistevero on joko arvon perusteella kannettava tai arvon perusteella kannettavan valmisteveron ja erityisvalmisteveron yhdistelmä.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on 1 päivän heinäkuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana varmistettava, että valmisteverokannat ovat vähintään seuraavat:

   (i) 5 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 12 euroa 1 000 kappaletta kohti tai kilogrammalta sikarien ja pikkusikarien osalta;

   (ii) 50 prosenttia vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 120 euroa kilogrammalta savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan osalta;

   (iii) 20 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 22 euroa kilogrammalta muun piippu- ja savuketupakan osalta;

   (iv) 20 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 22 euroa kilogrammalta vesipiipputupakan osalta;

   (v) 45 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 60 euroa 1 000 kappaletta kohti tai 180 euroa kilogrammalta kuumennettavaksi tarkoitetun tupakan osalta, ja

   (vi) 0 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 0 euroa kilogrammalta muun valmistetun tupakan osalta.

5. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on 1 päivän tammikuuta 2030 ja 31 päivän joulukuuta 2031 välisenä aikana varmistettava, että valmisteverokannat ovat vähintään seuraavat:

   (i) 20 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 50 euroa 1 000 kappaletta kohti tai kilogrammalta sikarien ja pikkusikarien osalta;

   (ii) 55 prosenttia vähittäismyyntihinnan painotetusta keskiarvosta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 160 euroa kilogrammalta savukkeiksi käärittävän hienoksi leikatun tupakan osalta;

(iii) 25 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 71,5 euroa kilogrammalta muun piippu- ja savuketupakan osalta;

(iv) 25 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 54 euroa kilogrammalta vesipiipputupakan osalta;

(v) 50 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 70 euroa 1 000 kappaletta kohti tai 210 euroa kilogrammalta kuumennettavaksi tarkoitetun tupakan osalta, ja

(vi) 25 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 71,5 euroa kilogrammalta muun valmistetun tupakan osalta.

20 a artikla

1. Jäsenvaltio, johon sovelletaan 16 a artiklaa, voi päättää pidentää 20 artiklan 4 kohdan ii alakohdassa säädettyä ajanjaksoa 31 päivään joulukuuta 2031 sekä lykätä ja pidentää 20 artiklan 5 kohdan ii alakohdassa säädettyä ajanjaksoa alkavaksi 1 päivänä tammikuuta 2032 ja päättyväksi 31 päivänä joulukuuta 2035.

2. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät lykätä tai pidentää ajanjaksoja 1 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava siitä komissiolle etukäteen.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyä poikkeusta hyödyntävien jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 2036 alkaen varmistettava, että sovellettava vähimmäisvalmisteverokanta on 20 artiklan vaatimusten mukainen, sellaisena kuin se olisi mukautettuna 12, 12 a ja 12 b artiklan mukaisesti.

6 LUKU

TUPAKANVASTIKKEISIIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

21 artikla

Seuraavista unionissa valmistetuista tai kolmansista maista tuoduista tupakanvastikkeiden ryhmistä on kussakin jäsenvaltiossa kannettava 22 artiklassa vahvistettu vähimmäisvalmistevero:

(a) sähkösavukkeissa käytettäviksi tarkoitetut nesteet;

(b) nikotiinipusseja;

(c) muita nikotiinituotteita.

22 artikla

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava tupakanvastikkeisiin valmisteveroa, joka voi olla jokin seuraavista:

   (a) arvon perusteella kannettava valmistevero, joka lasketaan kunkin tuotteen sellaisten korkeimpien vähittäismyyntihintojen perusteella, jotka unioniin sijoittautuneet valmistajat ja kolmansista maista tuovat maahantuojat vahvistavat vapaasti 24 artiklan mukaisesti;

   (b) sähkösavukkeissa käytettäviksi tarkoitetuille nesteille erityisvalmistevero, joka ilmoitetaan millilitraa kohti kannettavana määränä;

(c) nikotiinipusseille ja muille nikotiinituotteille erityisvalmistevero, joka ilmoitetaan kilogrammaa kohti kannettavana määränä;

(d) edellä olevien a ja b tai a ja c alakohtien keskinäinen yhdistelmä, johon kuuluvat arvon perusteella kannettava valmisteveron osa ja valmisteveron erityisosa.

Jos valmistevero on joko arvon perusteella kannettava tai arvon perusteella kannettavan valmisteveron ja erityisvalmisteveron yhdistelmä, jäsenvaltiot voivat säätää valmisteverolle vähimmäismäärän.

2. Sähkösavukkeissa käytettäviksi tarkoitettujen nesteiden, riippumatta siitä sisältävätkö ne nikotiinia, yleisen valmisteveron on oltava vähintään yhtä suuri kuin verokannat tai vähimmäismäärät, jotka on vahvistettu seuraaville tuotteille:

(a) nikotiinittomat nesteet: 30 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 0,36 euroa millilitralta, 12 artiklan mukaisesti mukautettuna;

(b) nikotiininesteet: 30 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 0,36 euroa millilitralta, 12 artiklan mukaisesti mukautettuna.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on 1 päivän heinäkuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana varmistettava, että valmisteverokannat ovat vähintään 20 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 0,20 euroa millilitralta.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on 1 päivän tammikuuta 2030 ja 31 päivän joulukuuta 2031 välisenä aikana varmistettava, että valmisteverokannat ovat vähintään 20 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 0,25 euroa millilitralta.

5. Nikotiinipussien ja muiden nikotiinituotteiden yleisen valmisteveron on oltava vähintään yhtä suuri kuin verokannat tai vähimmäismäärät, jotka on vahvistettu seuraaville tuotteille:

(a) nikotiinipussit: 50 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 50 euroa kilogrammalta, 12 artiklan mukaisesti mukautettuna;

(b) muut nikotiinituotteet: 50 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 80 euroa kilogrammalta, 12 artiklan mukaisesti mukautettuna.

6. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on 1 päivän heinäkuuta 2028 ja 31 päivän joulukuuta 2029 välisenä aikana varmistettava, että valmisteverokannat ovat vähintään seuraavat:

(a) nikotiinipussit: 10 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 30 euroa kilogrammalta;

(b) muut nikotiinituotteet: 10 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 30 euroa kilogrammalta.

7. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on 1 päivän tammikuuta 2030 ja 31 päivän joulukuuta 2031 välisenä aikana varmistettava, että valmisteverokannat ovat vähintään seuraavat:

(a) nikotiinipussit: 25 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 40 euroa kilogrammalta;

(b) muut nikotiinituotteet: 25 prosenttia vähittäismyyntihinnasta kaikki verot mukaan luettuina tai unionin verokanta, joka on 50 euroa kilogrammalta.

8. Edellä 1–7 kohdassa tarkoitettuja verokantoja tai veron määriä on sovellettava kaikkiin kyseiseen tupakanvastikkeiden ryhmään kuuluviin tuotteisiin erottelematta niitä ryhmissä toisistaan laadun, esillepanon, tuotteiden alkuperän, käytettyjen materiaalien, asianomaisten yritysten ominaisuuksien tai muiden perusteiden mukaan.

7 LUKU

RAAKATUPAKKAAN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖKSET

23 artikla

Unionissa viljellystä ja kolmansista maista tuotavasta raakatupakasta on kannettava kussakin jäsenvaltiossa vähimmäisvalmistevero, joka on 0 euroa kilogrammalta.

8 LUKU

VALMISTETUN TUPAKAN JA TUPAKANVASTIKKEIDEN KORKEIMMAN VÄHITTÄISMYYNTIHINNAN VAHVISTAMINEN

24 artikla

1. Valmistetun tupakan ja tupakanvastikkeiden valmistajat tai tarvittaessa niiden edustajat tai asiamiehet unionissa sekä kolmansista maista niitä tuovat maahantuojat saavat vapaasti vahvistaa kullekin tuotteelleen korkeimman vähittäismyyntihinnan kussakin jäsenvaltiossa, jossa nämä tuotteet on tarkoitettu luovutettaviksi kulutukseen.

   Se, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, ei kuitenkaan estä hintatason valvontaa tai vahvistettujen hintojen noudattamista koskevan kansallisen lainsäädännön täytäntöönpanoa, jos se on unionin säännösten mukaista.

2. Valmisteveron kantamisen helpottamiseksi jäsenvaltiot voivat vahvistaa kullekin valmistetun tupakan ja tupakanvastikkeiden ryhmälle vähittäismyyntihintojen asteikon, jos kukin asteikko on riittävän laaja ja vaihteleva vastatakseen tosiasiallisesti unionista peräisin olevien tuotteiden erilaisuutta.

Kutakin asteikkoa on noudatettava kaikkien kyseisen valmistetun tupakan ja tupakanvastikkeiden ryhmän tuotteiden osalta erottelematta niitä toisistaan laadun, esillepanon, tuotteiden alkuperän tai käytettyjen materiaalien, asianomaisten yritysten ominaisuuksien tai muiden perusteiden mukaan.

9 LUKU

VALMISTEVERON KANTAMINEN, VAPAUTUKSET JA PALAUTUKSET

25 artikla

1. Jos jäsenvaltiot kantavat valmisteveron veromerkkien avulla, niiden on saatettava kyseiset merkit muiden jäsenvaltioiden valmistajien ja myyjien käyttöön. Jos jäsenvaltiot kantavat valmisteveron muilla keinoin, niiden on huolehdittava siitä, ettei tämän vuoksi mikään hallinnollinen eikä tekninen este vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

2. Valmistetun tupakan ja tupakanvastikkeiden maahantuojiin ja unionin valmistajiin on sovellettava 1 kohdassa vahvistettua valmisteveron kantamisessa ja maksamisessa noudatettavien yksityiskohtaisten sääntöjen järjestelmää.

26 artikla

1. Kun jäsenvaltiot kantavat valmisteveroa raakatupakasta, niiden on palautettava valmistetun tupakan tuotantoon käytetystä raakatupakasta maksettu valmistevero.

   Jäsenvaltioiden on määritettävä palautuksiin sovellettavat edellytykset ja muodollisuudet.

2. Seuraavat tuotteet voidaan vapauttaa valmisteverosta tai niistä jo maksettu valmistevero voidaan palauttaa:

   (a) valmistettu tupakka, joka on denaturoitua ja teollisuus- tai puutarhatalouskäyttöön tarkoitettua;

   (b) valmistettu tupakka, tupakanvastikkeet ja raakatupakka, jotka hävitetään viranomaisten valvonnassa;

   (c) valmistettu tupakka ja tupakanvastikkeet, jotka on tarkoitettu yksinomaan tieteellisiin kokeisiin sekä tuotteiden laatuun liittyviin kokeisiin;

   (d) valmistettu tupakka ja tupakanvastikkeet, jotka tuottaja käyttää uudestaan.

   Jäsenvaltioiden on määritettävä, millä edellytyksillä ja miten nämä vapautukset tai palautukset myönnetään.

10 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

27 artikla

1. Komissio julkaisee kerran vuodessa sen euron arvon kansallisina valuuttoina, jota sovelletaan yleiseen valmisteveroon.

   Sovellettavat vaihtokurssit lasketaan 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän kesäkuuta välisten pankkipäivien vaihtokurssien keskiarvona. Euroopan komissio julkaisee kyseisten vaihtokurssien keskiarvot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja niitä on sovellettava seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivästä.

2. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa 1 kohdassa edellytetyn vuosittaisen tarkistuksen ajankohtana voimassa olevat valmisteverojen määrät, jos euroina ilmaistuja valmisteverojen määriä muunnettaessa kansallisena valuuttana ilmaistu valmistevero nousisi vähemmän kuin 5 prosenttia tai vähemmän kuin 5 euroa, joista kahdesta arvosta alhaisempi on otettava huomioon.

28 artikla

1. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2032 ja sen jälkeen joka viides vuosi kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta.

   Komission kertomuksessa tarkastellaan verotasoja ottaen huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, kansanterveys, valmisteverokantojen todellinen arvo, yhdenmukaisten siirtoja ja valvontaa koskevien vaatimusten soveltamisen vaikutus raakatupakan sisällyttämiseen EMCS-järjestelmään laittoman kaupan torjumiseksi sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen yleiset tavoitteet. Kertomuksessa on arvioitava raakatupakkaa koskevien säännösten soveltamista ja vaikutuksia verovilpin ja veropetosten kannalta.

Jäsenvaltioiden on pyynnöstä toimitettava komissiolle kertomuksen laatimiseen tarvittavat saatavilla olevat tiedot, mukaan lukien tilastotiedot, joita tarvitaan niiden alueella vaatimusten noudattamatta jättämisen vuoksi vuosittain menetettyjen valmisteverotulojen määrän arvioinnin tueksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen on perustuttava erityisesti jäsenvaltioiden toimittamiin tietoihin.

3. Komission on tarkasteltava tätä direktiiviä uudelleen ilman aiheetonta viivytystä ottaen huomioon direktiivin 2014/40/EU (tupakkatuotedirektiivi) tuleva tarkistus.

29 artikla

1. Komissiota avustaa direktiivin (EU) 2020/262 52 artiklan 1 kohdalla perustettu valmisteverokomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

[Poistetaan 30 artikla.]

31 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 1 artiklan, 2 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdan, 2 artiklan 2–6 kohdan, 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 4 artiklan 3 kohdan, 6–12 artiklan, 16 ja 17 artiklan, 20 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 20 artiklan 2, 4 ja 5 kohdan, 21–24 artiklan, 25 artiklan 2 kohdan, 26 artiklan ja 28 artiklan 1 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2028. Niiden on viipymättä toimitettava kyseiset säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisiä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2028.

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

32 artikla

Kumotaan 1 päivästä heinäkuuta 2028 direktiivi 2011/64/EU , sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa direktiivin 2011/64/EU liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja soveltamispäiviä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

33 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Edellä olevia 2 artiklan 1 kohdan a–c alakohtaa, 3 artiklaa, 4 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 4 artiklan 2 kohtaa, 5, 13, 14, 15, 17 ja 19 artiklaa, 20 artiklan 1 kohdan a ja c alakohtaa, 20 artiklan 3 kohtaa, 25 artiklan 1 kohtaa, 27 artiklaa ja 28 artiklan 2 kohtaa sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2028.

34 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja